

nomiske Tider enten ikke vil kunne opnaa Byggelaan, eller Opnaaelse heraf vil medføre store Udgifter.

Endvidere er Bestemmelsen om en Minimumsrente paa 5 pCt. p. a. udgaet.

Til § 9.

Disse Bestemmelser fastslaas i L. § 21, 4. Stk., alene for socialt Byggeri, men bør gælde almindeligt.

Til § 10.

De hidtidige Bestemmelser er udvidet, saaledes at Statslaan nu ogsaa kan gives til Opførelse af Bygninger, hvor unge, der faar fortsat Uddannelse, eller som i øvrigt har vanskeligt ved at opnaa passende Bolig, kan bo under kollegielignende Forhold.

Laanegrænsen for Stiftelser er forhøjet til samme Størrelse som den for Boligforeninger gældende.

2. Stk. er nyt. Man er af den Opfattelse, at der bør være Adgang for Kommuner og Boligforeninger til at opnaa Laan til Opførelse af Institutioner for forebyggende Børneforsorg, der opføres selvstændigt, paa samme Vilkaar, som iøvrigt er gældende for de Institutioner, der indrettes i eller i Forbindelse med Kommuner og Boligforeningers Byggeri.

3. Stk. svarer til L. § 1, 2. Stk., idet der dog er indføjet Bestemmelse om, at Overførsel af Midler fra et Aar til et andet kræver Samtykke af Rigsdagens Finansudvalg.

Ifølge L. § 2, 2. Stk., fordeles de til Raadighed stillede Midler med $\frac{11}{20}$ til København, Frederiksberg og Gentofte og $\frac{9}{20}$ til det øvrige Land. Da København, Frederiksberg og Gentofte Kommune nærmer sig sin Udbygning, vil en stor Del af det fremtidige Byggeri komme til at foregaa i de til disse grænsende Kommuner. Saa længe Hovedstadskommissionens Arbejde ikke er tilendebragt, og Spørgsmaalet om eventuelle Indlemmelser i Københavns Kommune derfor ikke er afgjort, bør Fordelingen af Midlerne foretages paa et andet Grundlag end det hidtidige. Det foreslaas derfor, at Midlerne fordeles med $\frac{11}{20}$ til København, Frederiksberg og Gentofte Kommune og de til disse grænsende Kommuner og med $\frac{9}{20}$ til det øvrige Land.

Til § 11.

Paragraffens 1. Stk. svarer til L. § 1, 1. Stk., og § 3, 1. Stk., idet Bestemmelsen vedrørende Indretning af Institutioner for forebyggende Børneforsorg dog er ændret som foran nævnt.

Bestemmelsen i 2. Stk. om de Krav, der stilles til Lejlighedernes Indretning,

svarer til de gældende Bestemmelser herom, jfr. L. § 2, 3. Stk., sidste Pkt., og § 2, 4. Stk. Man har dog foreslaaet indføjet en Bestemmelse, der udtrykkeligt fastslaar, at Laan ikke kan ydes til Luksusbyggeri. Endvidere har man formuleret L. § 2, 4. Stk., saaledes, at det klart fremgaar, at det er Hovedreglen, at Byggeriet skal indrettes med moderne Bekvemmeligheder, og at Afgang kun kan gøres, naar Forholdene taler derfor.

3. Stk. svarer til L. § 2, 3. Stk., 1. og 2. Pkt. Ifølge Praksis har man hidtil stillet Krav om, at ca. $\frac{1}{3}$ af Lejlighederne i vedkommende Byggeforetagende skal indrettes saaledes, at de er egnede for børnerige Familier, og fortrinsvis stilles til Raadighed for saadanne Familier. Da en Lejlighed med 3 Værelser eller Kamre og Køkken ifølge L. § 23, 1. Stk., er egnet til Bolig for en børnerig Familie, er Betingelsen om Indretning af Lejligheder for børnerige Familier i Praksis blevet opfyldt ved, at der hovedsagelig kun er blevet indrettet $2\frac{1}{2}$ Værelser Lejligheder. Der er derimod kun i ringe Grad indrettet Lejligheder for Familier med mange Børn. Man mener ikke, at der er Grund til at ændre Praksis om, at $\frac{1}{3}$ af Lejlighederne skal indrettes for børnerige Familier, men det vil blive paaset, at en Del af disse Lejligheder kommer til at svare til Behovet hos Familier med mange Børn og stilles til Raadighed for saadanne Familier. Tilladelse til at anvende Bestemmelsen i Stykkets 2. Pkt. kan kun forventes, saafremt de Boliger, der indrettes for børnerige Familier, opføres i frie Omgivelser. Man har dog ikke villet foreslaa, at der indsættes en generel Regel herom, idet man er klar over, at en saadan Regel i visse Tilfælde vil kunne virke hæmmende for Byggeriet for børnerige Familier.

Til § 12.

Paragraffens 1. Stk. med Hensyn til Størrelsen af det Laan, der kan gives, svarer til Bestemmelserne herom i L. § 3, 1.—3. Stk., med de Ændringer, som er en Følge af den foreslaaede Begrænsning af Kommunerens Kaution, jfr. de indledende Bemærkninger.

Bestemmelsen i 2. Stk. om, at en Sognekommune har Adgang til, saafremt Amtsraadet maatte nægte Samtykke til Overtagelse af Garantiforpligtelsen, at indbringe Spørgsmaalet for Indenrigsministeren, er ny og er indføjet ud fra den Betragtning, at det vil være rimeligt, at der netop med Hensyn til Vurderingen af de Krav, tilstedeværende Boligforhold stiller, gives Adgang til at æske højere Myndigheds Skøn i Tilfælde, hvor Sogneraad og Amtsraad er uenige.